

Küçük Dostluk Vapuru

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Dostluk Vapuru

Aysel Banu YAVUZAL

Yeşil ormanın derinliklerinde, nehrin bir kurdele gibi kıvrıldığı yerde, kunduz Barnaby yaşar. Kırmızı bir başörtüsü ve küçük mavi bir kaptan şapkası takar. Geniş, yassı kuyruğu suya neşeyle şap şap vurur. Barnaby, orman arkadaşları için küçük bir vapur işletir. Bu, çekmek için ipi olan ahşap bir sallardır ve hayvanları pırıl pırıl nehrin karşısına taşır.

Her sabah Barnaby nehir kıyısında durur ve 'Vapur hazır!' diye seslenir. Parlak ela gözleri ışıldar ve iki büyük ön dişi dostça bir gülümsemeye görünür. Vapur küçük ama sağlamdır, birkaç yolcu için tam uygundur. Kuşlar öter, yapraklar hışırdar ve su usulca şırıldar. Tüm hayvanlar, Barnaby'nin vapurunun nehri geçmenin en nazik yolu olduğunu bilir.

Güneşli bir gün, önce kirpi Hazel gelir. Minik ve yuvarlaktır, yumuşak kahverengi dikenleri ve sarı bir atkısı vardır. Örgü çantasını sıkıca tutar ve utangaçça gülümser. 'Günaydın, Barnaby,' der. 'Karşıya geçebilir miyim?' Barnaby kaptan şapkasını düzeltir. 'Elbette, Hazel! Atla bakalım.' Küçük vapur, o binerken hafifçe sallanır.

Kısa süre sonra tilki Finn tırıs tırıs gelir. Turuncu-kızıl tüyleri güneşte parlar ve yeşil yeleğinde iki ahşap düğme vardır. Gür kuyruğu heyecanla sallanır. 'Sıra bende! Sıra bende!' diye havlar. 'Hemen karşıya geçmek istiyorum!' Barnaby nazikçe güler. 'Tek tek, Finn. Sana da yer var.' Finn atlar ve vapur biraz yana yatar.

Sonra daha çok hayvan gelir. Bir tavşan, bir sincap, iki fare ve bir köstebek nehir kıyısına koşar. 'Biz de binmek istiyoruz!' diye seslenirler. 'Ben de!' der bir ördek yavrusu. Küçük vapur kalabalıklaşır. Patiler, kuyruklar ve bıyıklar birbirine çarpar. Herkes sıra ister. Hayvanlar endişeli ve itici hisseder. 'Önce ben geldim!' der biri. 'Hayır, ben!' der bir diğeri.

Barnaby vapuru dengede tutmaya çalışır ama vapur sallanıp yana yatar. 'Lütfen sabırlı olun!' der. Ama hayvanlar dinleyemeyecek kadar heyecanlıdır. Hazel çantasına sarılır ve 'Eyvah,' diye fısıldar. Finn'in kulakları yatar. 'Ben sadece karşıya geçmek istemiştım,' der. Vapur fazla doludur ve kimse mutlu değildir. Barnaby daha iyi bir yol bulması gerektiğini bilir.

Tam o sırada baykuş Olive süzülerek gelir ve bir dala konar. Yuvarlak gözlükleri parlar ve mor örgü atkısı dalgalanır. 'Huu-huu,' der usulca. 'Vapur eğlenceli olmalı, telaşlı değil. Belki bir plana ihtiyacımız var.' Herkes sessizleşir. Olive'in büyük altın gözleri şefkatle bakar. 'Birlikte düşünelim,' der. 'Herkes nasıl sıra bulabilir?'

Barnaby başını sallar. 'İyi fikir, Olive.' Arkadaşlarına döner. 'Adil bir program yapabiliriz. Her hayvan sırasını alır ve nazıkçe sırayla bineriz.' Hazel çantasından minik bir defter çıkarır. 'Programı ben çizebilirim,' der. Finn'in kuyruğu sallanır. 'Sırayı düzenlemeye yardım edebilirim!' Hayvanlar meraklı ve sakin bir şekilde etrafına toplanır.

Hazel programlı büyük bir tabela çizer. Her hayvanın adını düzgün küçük harflerle yazar. Barnaby tabelayı herkes görebilsin diye yukarı tutar. 'Önce Hazel, sonra Finn, sonra tavşanlar, sonra sincaplar,' diye okur. 'Ve herkes bir kez binecek.' Hayvanlar sevinçle bağırır. Finn düzenli bir sıra oluşturmalarına yardım eder. 'İtmek yok,' der. 'Hepimiz sıramızı alacağız.'

Vapur artık düzgünce çalışır. Barnaby ipi çeker ve küçük sal pırıl pırıl nehrin karşısına süzülür. Önce Hazel biner, sarı atkısı neşeyle dalgalanır. Sonra Finn karşıya geçer, gür kuyruğu havadadır. Tavşanlar, sincaplar, fareler ve köstebek de sıralarını alır. Herkes sabırla bekler. Nehir şarkı söyler ve orman sıcak ve dostça hissettirir.

Yolculuklardan sonra hayvanlar nehir kıyısında toplanır. 'Harikaydı!' der Hazel. 'Her zaman paylaşmalıyız.' Finn başını sallar. 'İtici davrandığım için üzgünüm. Sırayla binmek daha iyi.' Olive usulca öter. 'Nezaket herkese yer açar.' Barnaby gülümser. 'Birbirimize yardım etmek ormanımızı daha mutlu bir yuva yapar.' Hayvanlar hemfikirdir ve içleri hafifler.

O günden sonra küçük vapur her sabah hareketlenir. Barnaby kırmızı başörtüsünü ve mavi kaptan şapkasını gururla takar. Hazel program tabelasını düzenli tutar. Finn sıranın adil olmasını sağlar. Olive herkese nazik olmayı hatırlatır. Hayvanlar paylaşır ve sırayla biner. Kendilerini büyük bir topluluk gibi hissederler ve orman her zamankinden daha sıcak ve dostçadır.

Bir öğleden sonra yeni bir fare ailesi nehir kıyısına gelir. Utangaç ve kararsız görünürler. 'Binebilir miyiz?' diye sorar en küçük fare. 'Elbette!' der Barnaby. 'Arkadaşlara her zaman yer vardır.' Hazel adlarını programa ekler. Finn nerede duracaklarını gösterir. Olive bilgece gülümser. Fareler binerken vapur hafifçe sallanır.

Küçük vapur fareleri pırl pırl suyun karşısına taşır. Sevinçle ciyaklarlar. 'Teşekkürler, Barnaby!' derler. 'Bu şimdiye kadarki en iyi vapur.' Barnaby şapkasını düzeltir. 'Bize katıldığınız için teşekkürler.' Hayvanlar kıydan el sallar. Herkes kendini dahil hisseder. Başkalarına yardım etmek ormanlarını daha sıcak, daha dostça bir yuva yapar ve vapur mutlulukla süzölmeye devam eder.

Güneş batarken Barnaby vapuru iskeleye bağlar. Etrafına toplanan arkadaşlarına bakar. Hazel defterine bir şeyler çizmektedir. Finn farelerle meyvelerini paylaşmaktadır. Olive usulca bir hikâye anlatmaktadır. Barnaby'nin içi sevinçle dolar. 'İyi geceler, arkadaşlar,' der. 'Yarın başka bir yolculuk için görüşürüz.' Hayvanlar usulca sevinir ve orman nezaketle parlar.

Ve böylece küçük dostluk vapuru günlerce yol alır. Kırmızı başörtüsü ve mavi kaptan şapkasıyla kunduz Barnaby, herkese paylaşmanın ve nezaketin hepimize yardımcı olduğunu öğretir. Orman hayvanları sırayla biner, birbirlerine yardım eder ve kendilerini büyük bir aile gibi hisseder. Küçük bir vapur ve büyük, nazik bir kalp sayesinde ormanları daha sıcak, daha dostça bir yuvadır.